

Preek Sacramentsdag . In Boxmeer verering van het Heilig Bloed.

Processie zie : www.boxmeersevaart.nl

Ik ben niet zo superhandig. Als ik als kind een aardappel schildde dan gebeurde het weleens dat ik in mijn duim sneed. Uit dat sneetje kwam wat bloed. Dan draaide ik daar een doekje om heen en schildde de aardappel af. Een pleister komt later wel. Niets aan de hand.

Toen ik als jongen met een andere jongens een vriendenclubje vormde, kregen we het idee om die vriendschap met bloed te bezegelen. Dat hadden we ergens gelezen. Echte vrienden deden dat. Een sneetje in je duim maken, en dan die bloedende duim tegen de bloedende duim van de ander drukken zodat het bloed zich mengt. Dan pas was je echt met elkaar bevriend! Maar mooi ideeën hebben moeilijke uitvoeringen. Vrijwillig een sneetje in je duim snijden is best heel moeilijk. En dat duim tegen duim werd wel een smeerboel. Ik had wel vrienden, maar weinig vriendenclubjes.

Later hoorde ik verhalen van de eerste christelijke martelaren. Die waren vaak nogal bloedig. Radbraken, aan een spies geregen worden, kruisigen, voor de leeuwen gegooid worden (tegenwoordig voor de bus) .... Het leek wel alsof ze onbevreesd en lachend hun zekere dood tegemoet snelden. En dat was ook zo... Waarachtig, ze gingen rustig en overtuigd dat ze een goede keuze maakten, naar de folterplaats, de dood tegemoet. Titus Brandsma bleef blijmoedig en kalm in de ziekenbarak. Dietrich Bonhoeffer liep biddend naar de galg.

Beiden waren overtuigd: Ik ga God tegemoet.

Hoe konden die oude en die nieuwe martelaren dat?

Zij durfden met Christus te sterven om met Hem nieuw op te staan. In het nieuwe leven van de Verrijzenis. Zij getuigden van hun verbondenheid met Jezus die op het kruis zijn lichaam liet breken en zijn bloed vergieten. Met Jezus wilden zij hun leven geven, hun bloed vergieten, voor een wereld zoals God die voor mensen gedacht had. Een gemeenschap van vrede, gerechtigheid en waarachtigheid.

Een wereld van onderlinge verbondenheid en liefde ten einde toe.

Deze bereidheid om van Jezus' liefde voor mensen te getuigen is de roeping van iedere christen. Dat wil niet zeggen dat we allemaal martelaar moeten worden. Maar wel dat we voor onze inzet voor een betere wereld soms offers moeten brengen. Christen zijn betekent altijd iets van je zelf geven ten bate van anderen. Wij vieren vandaag Sacramentsdag: het feest van het Lichaam en Bloed van de Heer. Het Lichaam van de Heer mogen wij zien in het gebroken brood waarin we Hem gedenken. Wij mogen met Hem verbonden zijn in de wijn die wij als Bloed van Hem drinken. Wij worden in deze viering opgeroepen te breken en te delen, met Hem verbonden te zijn tot zijn gedachtenis.

Gedachtenis is niet zoets als een beetje aan iemand denken. Zoals je bijv. weleens denkt aan schoolkameraden of aardige buren van vroeger.

Gedachtenis is aan iemand denken en hopen jij in daden kunt voortzetten wat een ander begonnen is. Je gedenkt je ouders door de familieband heel te houden. Door hun opvoeding te waarderen. Door te leven naar hun voorbeeld.

'Tot gedachtenis aan Jezus 'wil zeggen: zoals Hij wil ik mijn leven te delen met wie mij nodig hebben. Maar ook: verbonden te zijn met mensen met wie Hij verbonden wilde zijn, met mensen voor wie Hij zijn Bloed vergoten heeft.

Breken en delen kunnen wij zien als iets voor een ander over hebben.

Ook als het moeite kost . Je bloed vergieten zoals Jezus, zoals de martelaren van vroeger en ook de martelaren van nu, is een heftiger en een intensere vorm van jezelf geven. Het is het uiterste teken van liefdevolle verbondenheid.

Je geeft niet iets; je geeft jezelf. In het vertrouwen dat door jouw leven de nieuwe wereld van vrede en recht, van vriendschap en liefde dichterbij komt.

Rond 1400 twijfelde een priester: geeft Jezus in deze wijn wel zijn bloedeigen leven?

Het antwoord is de doek die wij rondragen als het Heilig Bloed.

Deze doek als teken van Jezus 'bloedeigen leven verbindt ons als mensen van Boxmeer met elkaar. Wij worden opgeroepen om getuige te zijn dat God liefde is, om saamhorigheid en vriendschap te bevorderen in onze samenleving.

Daarom lopen wij met het Heilig Bloed door dorp.

Dat is meer dan folklore en traditie. Het is het levende teken dat wij in Boxmeer Jezus willen gedenken met woord en daad, met eenzelfde inzet als Hij.

Pastor Tom Buitendijk o.carm.